

Úřední věstník

Evropské unie

L 218

České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

14. srpna 2013

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/38/EU, ze dne 12. srpna 2013, kterou se mění směrnice 2009/16/ES o státní přístavní inspekci ⁽¹⁾ 1
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV 8

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 778/2013/EU ze dne 12. srpna 2013 o poskytnutí další makrofinanční pomoci Gruzii 15

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 779/2013 ze dne 13. srpna 2013 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 24

Cena: 3 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

ROZHODNUTÍ

2013/430/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 12. srpna 2013 o částkách převedených pro rozpočtový rok 2014 z vnitrostátních programů podpory v odvětví vína do režimu jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 (oznámeno pod číslem C(2013) 5180).....** 26

2013/431/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 12. srpna 2013, kterým se členským státům umožňuje prodloužit dočasná povolení udělená pro nové účinné látky benalaxyl-M a valifenalát (oznámeno pod číslem C(2013) 5184) ⁽¹⁾** 28

Opravy

- ★ **Oprava rozhodnutí Komise 2012/481/EU ze dne 16. srpna 2012, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pro tištěný papír (Úř. věst. L 223 ze dne 21.8.2012)** 30

Oznámení čtenářům – Nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

Oznámení čtenářům – způsob odkazování na akty (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/38/EU,

ze dne 12. srpna 2013,

kterou se mění směrnice 2009/16/ES o státní přístavní inspekci

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 23. února 2006 přijala Mezinárodní organizace práce (ILO) Úmluvu o práci na moři (dále jen „úmluva MLC 2006“), jejímž cílem je vytvořit jediný ucelený nástroj zahrnující pokud možno všechny aktuální normy obsažené ve stávajících mezinárodních úmluvách a doporučeních týkajících se práce na moři a rovněž základní zásady obsažené v dalších mezinárodních úmluvách o práci.
- (2) Rozhodnutí Rady 2007/431/ES ⁽³⁾ zmocňuje členské státy, aby v zájmu Evropského společenství úmluvu MLC 2006 ratifikovaly. Proto by členské státy měly úmluvu ratifikovat co nejdříve.
- (3) Členské státy by při provádění státních přístavních inspekcí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní

přístavní inspekci ⁽⁴⁾ v souvislosti se záležitostmi, na které se vztahují úmluvy, jež členské státy dosud neratifikovaly a jež stanoví, že každá loď nacházející se v přístavu jiného smluvního státu či strany podléhá kontrole řádně zmocněných úředníků, měly vyvinout veškeré úsilí, aby dodržely postupy a zvyklosti podle těchto úmluv, a měly by tak upustit od podávání zpráv týkajících se státní přístavní inspekce Mezinárodní námořní organizaci (IMO) nebo ILO. Členské státy, které v době jejich vstupu v platnost neratifikovaly některou z mezinárodních úmluv, na něž se vztahuje směrnice 2009/16/ES, by měly vyvinout veškeré úsilí, aby na palubách svých lodí zavedly podobné podmínky v souladu s požadavky dané úmluvy.

- (4) V zájmu zajištění harmonizovaného přístupu k účinnému prosazování mezinárodních norem ze strany členských států při provádění kontrol státu vlajky i státních přístavních inspekcí a s cílem zabránit nesouladu mezi mezinárodním právem a právem Unie by členské státy měly usilovat o to, aby příslušné úmluvy ratifikovaly k datu, kterým vstupují v platnost, a to alespoň ty jejich části, které spadají do pravomoci Unie.
- (5) Úmluva MLC 2006 stanoví normy pro práci na moři pro všechny námořníky bez ohledu na jejich státní příslušnost a vlajku loď, na níž slouží.
- (6) Je vhodnější, aby se pro účely směrnice 2009/16/ES pojmy „námořník“ a „posádka“ nevymezovaly, nýbrž aby byly v každém jednotlivém případě chápány v souladu s tím, jak jsou vymezeny nebo chápány v příslušných mezinárodních úmluvách. Zejména by ve všech záležitostech, které se týkají prosazování úmluvy MLC 2006, měl být pojem „posádka“ chápán ve smyslu pojmu „námořník“ vymezeného v úmluvě MLC 2006.
- (7) Ve všech záležitostech, na které se vztahuje tato směrnice a jež se týkají prosazování úmluvy MLC 2006, také pro loď, na něž se nevztahuje Mezinárodní předpis pro řízení bezpečnosti provozu lodí, by měly být odkazy na „společnost“ ve směrnici 2009/16/ES chápány

⁽¹⁾ Úř. věst. C 299, 4.10.2012, s. 153.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 2. července 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. července 2013.

⁽³⁾ Úř. věst. L 161, 22.6.2007, s. 63.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 57.

ve smyslu pojmu „majitel lodě“, jak je vymezen v příslušném ustanovení úmluvy MLC 2006, protože tato definice lépe odpovídá zvláštním potřebám úmluvy MLC 2006.

- (8) Významná část norem úmluvy MLC 2006 je v právu Unie provedena prostřednictvím směrnice Rady 2009/13/ES ze dne 16. února 2009, kterou se provádí dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) ⁽¹⁾, a směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST) ⁽²⁾. Ty normy úmluvy MLC 2006, které spadají do oblasti působnosti směrnice 2009/13/ES nebo směrnice 1999/63/ES, mají členské státy provést v souladu s uvedenými směrnici.
- (9) Je obecnou zásadou, že opatření přijatá za účelem uplatňování této směrnice by za žádných okolností neměla být pro členské státy důvodem ospravedlňujícím snížení obecné úrovně ochrany námořníků na lodích plujících pod vlajkou některého členského státu, která je zajištěna platným sociálním právem Unie.
- (10) Úmluva MLC 2006 obsahuje ustanovení o prosazování, která vymezují povinnosti států plnicích povinnosti státní přístavní inspekce. Za účelem ochrany bezpečnosti a prevence narušování hospodářské soutěže by členským státům mělo být dovoleno ověřovat dodržování ustanovení úmluvy MLC 2006 na všech lodích, které vplouvají do jejich přístavů a kotvišť, bez ohledu na to, pod vlajkou jakého státu plují.
- (11) Státní přístavní inspekce je upravena směrnicí 2009/16/ES, která by měla zahrnout úmluvu MLC 2006 mezi úmluvy, jejichž provádění je ověřováno orgány členských států v jejich přístavech.
- (12) Při provádění státních přístavních inspekcí v souladu se směrnicí 2009/16/ES by členské státy měly zohlednit ustanovení úmluvy MLC 2006, podle nichž mají být osvědčení o práci na moři a prohlášení o dodržování pravidel pro práci na moři přijímána jakožto důkazy prima facie o dodržování požadavků úmluvy MLC 2006.
- (13) Právo Unie by mělo také odrážet postupy stanovené v úmluvě MLC 2006, pokud jde o řešení stížností na pevnině týkajících se záležitostí, kterými se tato úmluva zabývá.

- (14) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení směrnice 2009/16/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Komise by měla být oprávněna přijímat prováděcí akty, pokud jde o: metodiku pro posuzování obecných rizikových parametrů týkajících se zejména kritérií státu vlajky a kritérií výkonnosti společnosti; zajištění jednotných podmínek týkajících se rozsahu rozšířené inspekce, včetně rizikových oblastí, na něž se má vztahovat; zajištění jednotného uplatňování postupů pro inspekce a bezpečnostní kontroly lodí; stanovení harmonizovaného elektronického formátu pro podávání zpráv o stížnostech týkajících se úmluvy MLC 2006; stanovení harmonizovaných postupů pro podávání hlášení o zjevných nesrovnalostech od lodivodů, přístavních orgánů nebo subjektů a o následných opatřeních přijatých členskými státy; a stanovení podrobných opatření ohledně zveřejňování informací o společnostech s nízkou nebo velmi nízkou výkonností, kritérií pro shromažďování příslušných údajů a četnosti jejich aktualizace. Jedná se o vysoce odbornou činnost, která by měla být vykonávána v mezích zásad a kritérií stanovených uvedenou směrnicí. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽³⁾.

- (15) Komise by neměla přijmout prováděcí akt týkající se metodiky pro posuzování obecných rizikových parametrů, zejména pokud jde o kritéria státu vlajky a kritéria výkonnosti společnosti, zpráv lodivodů a přístavních orgánů nebo subjektů, včetně harmonizovaných postupů pro podávání hlášení o zjevných nesrovnalostech od lodivodů a přístavních orgánů nebo subjektů a o následných opatřeních přijatých členskými státy, jakož i podrobných opatření ohledně zveřejňování informací o společnostech s nízkou či velmi nízkou výkonností, jestliže výbor uvedený v této směrnici nevydá k návrhu prováděcího aktu předloženému Komisi žádné stanovisko.

- (16) Komise by při stanovování prováděcích pravidel měla konkrétně zohlednit odborné znalosti a zkušenosti získané během uplatňování systému inspekcí v Unii a měla by vycházet z odborných znalostí v rámci Memoranda o porozumění o státní přístavní inspekci, podepsaného v Paříži dne 26. ledna 1982, v platném znění (dále jen „Pařížské memorandum“).

- (17) Prováděcími pravidly, včetně odkazů na instrukce a pokyny Pařížského memoranda, by neměl být ohrožen profesionální úsudek inspektorů nebo příslušného orgánu ani flexibilita podle ustanovení směrnice 2009/16/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. L 167, 2.7.1999, s. 33.

⁽³⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (18) Inspekční databáze uvedená ve směrnici 2009/16/ES by měla být přizpůsobena a rozšiřována v souladu se změnami zavedenými touto směrnicí nebo změnami přijatými v rámci Pařížského memoranda.
- (19) Účelem Pařížského memoranda je vyloučit z provozu lodě nevyhovující normám, a to prostřednictvím harmonizovaného systému státní přístavní inspekce, zahrnujícího koordinované inspekce lodí vplouvajících do přístavů v oblasti Pařížského memoranda, včetně přístavů členských států. Cílem těchto inspekcí je ověřit, zda lodě splňují mezinárodní normy v oblasti ochrany, bezpečnosti a životního prostředí a zda mají námořníci přiměřené životní a pracovní podmínky v souladu s platnými mezinárodními úmluvami. Při provádění inspekcí a odkazování na instrukce a pokyny Pařížského memoranda by měla být vzata v úvahu skutečnost, že cílem vytváření a přijímání těchto instrukcí a pokynů je zajistit důslednost při provádění inspekcí v zájmu usnadnění dosažení co největšího stupně sblížení.
- (20) Inspekce, jejichž účelem je ověřit, zda životní a pracovní podmínky námořníků na lodi, jakož i jejich výcvik a kvalifikace, splňují požadavky úmluvy MLC 2006, vyžadují nezbytnou úroveň odborné přípravy inspektorů. Evropská agentura pro námořní bezpečnost a členské státy by měly rozvíjet tuto odbornou přípravu inspektorů pro účely kontrol dodržování úmluvy MLC 2006.
- (21) Aby měla Komise možnost urychleně aktualizovat příslušné postupy, a tím přispět k dosažení celosvětově rovných podmínek pro námořní dopravu, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny přílohy VI směrnice 2009/16/ES obsahující seznam „instrukcí“ přijatých Pařížským memorandumem, s cílem udržovat postupy použitelné a vymahatelné na území členských států v souladu s postupy dohodnutými na mezinárodní úrovni a v souladu s příslušnými úmluvami. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (22) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a dopadů této směrnice lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (23) Směrnice 2009/16/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (24) Podle článku VIII úmluvy MLC 2006 má úmluva MLC 2006 vstoupit v platnost 12 měsíců ode dne, kdy jsou zaregistrovány ratifikace nejméně 30 členů ILO s celkovým podílem na světové hrubé prostornosti lodí ve výši 33 procent. Tato podmínka byla splněna dne 20. srpna 2012 a úmluva MLC 2006 vstoupí v platnost dne 20. srpna 2013.
- (25) Tato směrnice by měla vstoupit v platnost ve stejný den jako úmluva MLC 2006,
- PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:
- Článek 1**
- Změny směrnice 2009/16/ES**
- Směrnice 2009/16/ES se mění takto:
- 1) Článek 2 se mění takto:
- a) bod 1 se mění takto:
- i) písmeno g) se zrušuje,
- ii) doplňují se nová písmena, která znějí:
- „i) Úmluva o práci na moři z roku 2006 (MLC 2006);
- j) Mezinárodní úmluva o omezení používání škodlivých nátěrových systémů proti obrůstání lodí z roku 2001 (AFS 2001);
- k) Mezinárodní úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001 (úmluva BUNKERS 2001);“
- b) doplňují se nové body, které znějí:
- „23) „osvědčením o práci na moři“ osvědčení uvedené v pravidle 5.1.3 úmluvy MLC 2006.
- 24) „prohlášením o dodržování pravidel pro práci na moři“ prohlášení uvedené v pravidle 5.1.3 úmluvy MLC 2006.“;
- c) doplňuje se nový pododstavec, který zní:
- „Všechny odkazy v této směrnici na úmluvy, mezinárodní předpisy a rezoluce, včetně odkazů na osvědčení a další dokumenty, se považují za odkazy na uvedené úmluvy, mezinárodní předpisy a rezoluce v jejich platném znění.“
- 2) Článek 3 se mění takto:
- a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:
- „3. Při inspekci lodi plující pod vlajkou státu, který není smluvní stranou úmluvy, členské státy zajistí, aby zacházení s touto lodí a její posádkou nebylo příznivější než zacházení s lodí plující pod vlajkou státu, který je smluvní stranou úmluvy. Tato loď bude podrobena podrobné inspekci v souladu s postupy stanovenými Pařížským memorandumem.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Opatření přijatá za účelem uplatňování této směrnice nesmí vést ke zhoršení stávající situace v jednotlivých členských státech, pokud jde o obecnou úroveň ochrany námořníků podle sociálního práva Unie v oblastech, na něž se tato směrnice vztahuje. Jestliže příslušný orgán státu přístavu zjistí při provádění těchto opatření jasné porušení práva Unie na palubě lodí plujících pod vlajkou členského státu, neprodleně o této skutečnosti uvědomí v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi jakékoliv další příslušné orgány za účelem případného přijetí dalších opatření.“

3) V článku 8 se zrušuje odstavec 4.

4) V článku 10 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komisi se svěřují prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení metodiky pro posuzování obecných rizikových parametrů týkajících se zejména kritérií státu vlajky a kritérií výkonosti společnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 3.“

5) V článku 14 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Rozsah rozšířené inspekce, včetně rizikových oblastí, na něž se má vztahovat, je uveden v příloze VII. Komise může přijmout podrobná opatření k zajištění jednotných podmínek pro uplatňování přílohy VII. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 3.“

6) V článku 15 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise může přijmout podrobná opatření k zajištění jednotného uplatňování postupů uvedených v odstavci 1 a bezpečnostních kontrol uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 3.“

(7) V článku 17 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Je-li v návaznosti na podrobnou inspekci zjištěno, že životní a pracovní podmínky na lodi nejsou v souladu s požadavky úmluvy MLC 2006, inspektor neprodleně upozorní na nedostatky velitele lodě a sdělí mu lhůtu pro jejich nápravu.

V případě, že inspektor považuje tyto nedostatky za závažné, nebo jestliže tyto nedostatky souvisejí s možnou stížností podle přílohy V části A bodu 19, upozorní na ně inspektor rovněž příslušné organizace námořníků a majitelů lodí v členském státě, v němž je inspekce provedena, přičemž může:

a) učinit oznámení zástupci státu vlajky;

b) poskytnout příslušným orgánům nejbližšího nácestného přístavu příslušné informace.

Pokud jde o záležitosti týkající se úmluvy MLC 2006, je členský stát, v němž je inspekce provedena, oprávněn předat kopii zprávy o inspekci, doplněnou o všechny odpovědi obdržené ve stanovené lhůtě od příslušných orgánů státu vlajky, generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, aby mohla být přijata vhodná a účelná opatření k zajištění toho, že se takové informace zaznamenají a že na ně budou upozorněny strany, které by mohly mít zájem o využití příslušných opravných prostředků.“

(8) V článku 18 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Totožnost stěžovatele nesmí být vyražena veliteli lodě nebo majiteli dané lodě. Inspektor učiní vhodné kroky, aby zajistil důvěrnost stížností podaných námořníky, včetně toho, že zajistí důvěrnost při všech rozhovorech s námořníky.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 18a

Postupy pro řešení stížností v souvislosti s úmluvou MLC 2006 podaných na pevnině

1. Stížnost námořníka na porušení požadavků úmluvy MLC 2006, včetně porušení práv námořníků, je možné nahlásit inspektorovi v přístavu, do něhož loď námořníka vplula. V takových případech inspektor provede počáteční šetření.

2. Tam, kde je to vhodné, se počáteční šetření se zřetelem k povaze stížnosti zaměří i na to, zda byly dodrženy postupy pro projednání stížnosti na lodi podle pravidla 5.1.5 úmluvy MLC 2006. Inspektor může rovněž provést podrobnou inspekci v souladu s článkem 13 této směrnice.

3. Tam, kde je to vhodné, usiluje inspektor o to, aby byla stížnost vyřešena na palubě lodi.

4. Jestliže šetření nebo inspekce odhalí nesrovnalosti, které spadají do oblasti působnosti článku 19, použije se uvedený článek.

5. Pokud se nepoužije odstavec 4 a stížnost námořníka týkající se záležitostí upravených úmluvou MLC 2006 nebyla vyřešena na palubě lodi, oznámí to inspektor neprodleně státu vlajky a usiluje o to, aby ve stanovené lhůtě obdržel informace a plán nápravných opatření, který má předložit stát vlajky. Zpráva o jakékoli provedené inspekci se elektronickými prostředky předá do inspekční databáze uvedené v článku 24.

6. Nebyla-li stížnost vyřešena v návaznosti na opatření provedená podle odstavce 5, předá stát přístavu kopii zprávy inspektora generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce. Zpráva musí být doplněna o jakoukoli odpověď, kterou obdržel ve stanovené lhůtě od příslušného orgánu státu vlajky. Obdobně se informují příslušné organizace námořníků a majitelů lodí ve státu přístavu. Mimoto stát přístavu pravidelně předává generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce statistiky a informace týkající se stížností, které byly vyřešeny.

Tyto statistiky a informace se předávají za účelem zajištění toho, aby bylo možné na základě vhodných a účelných opatření vést záznamy o těchto informacích a aby na tyto záznamy mohly být upozorněny strany, včetně organizací námořníků a majitelů lodí, které by mohly mít zájem o využití příslušných opravných prostředků.

7. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku se Komisi svěřují prováděcí pravomoci, pokud jde o zřízení harmonizovaného elektronického formátu a postupu pro podávání zpráv o následných opatřeních přijatých členskými státy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 3.

8. Tímto článkem není dotčen článek 18. Čl. 18 čtvrtý pododstavec se rovněž vztahuje na stížnosti týkající se záležitostí upravených úmluvou MLC 2006.“

10) Článek 19 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. V případě, že životní a pracovní podmínky na lodi představují zjevné riziko pro bezpečnost, zdraví či ochranu námořníků, nebo v případě nedostatků, které představují závažné či opakované porušení požadavků úmluvy MLC 2006, včetně porušení práv námořníků, zajistí příslušný orgán státu přístavu, kde je prováděna inspekce lodí, zadržení lodí nebo zastavení činnosti, během níž se nedostatky objevily.

Příkaz k zadržení lodí nebo zastavení činnosti nelze odvolat, dokud nedojde k odstranění těchto nedostatků, nebo dokud příslušný orgán nepřijme plán opatření pro odstranění těchto nedostatků a není přesvědčen, že tento plán bude urychleně proveden. Předtím, než bude plán činností přijat, může inspektor konzultovat stát vlajky.“;

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Dojde-li k zadržení, uvědomí příslušný orgán neprodleně správní orgány státu vlajky, nebo není-li to možné, konzula nebo v případě jeho nepřítomnosti nejbližšího diplomatického zástupce státu písemně

o všech okolnostech, za kterých byl zásah považován za nezbytný, včetně zprávy o inspekci. Dále jsou podle okolností informováni rovněž určení lodní inspektoři nebo uznané organizace příslušné pro vydávání lodních klasifikačních osvědčení nebo zákonných osvědčení podle úmluv. Je-li kromě toho lodi zabráněno v plavbě z důvodu vážného nebo opakovaného porušení požadavků úmluvy MLC 2006, včetně porušení práv námořníků, nebo proto, že životní a pracovní podmínky na lodi představují zjevné riziko pro bezpečnost, zdraví nebo ochranu námořníků, informuje o tom příslušný orgán neprodleně stát vlajky a vyzve jeho zástupce, aby se pokud možno dostavil, přičemž požádá stát vlajky, aby poskytl odpověď ve stanovené lhůtě. Příslušný orgán rovněž neprodleně informuje příslušné organizace námořníků a majitelů lodí ve státě přístavu, ve kterém byla inspekce provedena.“

11) V článku 23 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Komisi se svěřují prováděcí pravomoci, aby přijala opatření k provádění tohoto článku, včetně harmonizovaných postupů pro podávání hlášení o zjevných nesrovnalostech od lodivodů, přístavních orgánů nebo subjektů a o následných opatřeních přijatých členskými státy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 3.“

12) V článku 27 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komisi se svěřují prováděcí pravomoci ke stanovení podrobných opatření ohledně zveřejňování informací uvedených v prvním pododstavci, kritérií pro shromažďování příslušných údajů a četnosti aktualizace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 3.“

13) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 30a

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 30b, pokud jde o změny přílohy VI, za účelem doplnění na seznam uvedený v uvedené příloze dalších instrukcí týkajících se státní přístavní inspekce, které byly přijaty organizací Pařížského memoranda.

Článek 30b

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených tímto článkem.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 30a je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 20. srpna 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 30a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 30a vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

14) Článek 31 se nahrazuje tímto:

„Článek 31

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) zřízený článkem 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko k návrhu prováděcího aktu, který má být přijat podle čl. 10 odst. 3, čl. 23 odst. 5 a čl. 27 druhého pododstavce, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1.“

15) Článek 32 se zrušuje.

16) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

Prováděcí pravidla

Při stanovení prováděcích pravidel uvedených v čl. 10 odst. 3, čl. 14 odst. 4, čl. 15 odst. 4, čl. 18a odst. 7, čl. 23 odst. 5 a článku 27 postupem podle čl. 31 odst. 3 věnuje Komise zvláštní pozornost tomu, aby tato pravidla zohlednila odborné znalosti a zkušenosti získané během uplatňování systému inspekcí v Unii a aby vycházela z odborných znalostí v rámci Pařížského memoranda.“

17) V příloze I části II se bod 2B mění takto:

a) pátá odrážka se nahrazuje tímto:

„— lodě, jichž se týká zpráva nebo stížnost, včetně stížnosti na pevnině, podaná velitelem lodě, členem posádky nebo jakoukoliv osobou či organizací s oprávněným zájmem na bezpečném provozu lodě, životních a pracovních podmínkách na lodi nebo zabránění znečištění, pokud dotyčný členský stát nepovažuje zprávu či stížnost za zjevně nepodloženou,“;

b) doplňuje se nová odrážka, která zní:

„— „lodě, pro něž byl schválen plán opatření pro odstranění nedostatků uvedený v čl. 19 odst. 2a, ale jeho provádění nebylo zkontrolováno inspektorem.“

18) Příloha IV se mění takto:

a) body 14, 15 a 16 se nahrazují tímto:

„14. Lékařská osvědčení (viz úmluva MLC 2006).

15. Tabulka rozpisu pracovního režimu na palubě (viz úmluvy MLC 2006 a STCW 78/95).

16. Záznamy o pracovní době a době odpočinku námořníků (viz úmluva MLC 2006).“;

b) doplňují se nové body, které znějí:

„45. Osvědčení o práci na moři.

46. Prohlášení o dodržování pravidel pro práci na moři, části I a II.

47. Mezinárodní osvědčení o nátěrovém systému proti obrůstání.

48. Osvědčení o pojištění nebo jiném finančním zajištění občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy.“

19) V příloze V části A se doplňují nové body, které znějí:

- „16. Dokumenty požadované podle úmluvy MLC 2006 nejsou předloženy, vedeny nebo jsou vedeny nesprávně nebo předložené dokumenty neobsahují informace požadované podle úmluvy MLC 2006 nebo jsou z jiného důvodu neplatné.
17. Životní a pracovní podmínky na lodi nesplňují požadavky úmluvy MLC 2006.
18. Existuje důvodné podezření, že loď změnila vlajku, aby se vyhnula dodržování úmluvy MLC 2006.
19. Byla podána stížnost, podle níž určité životní a pracovní podmínky na lodi nesplňují požadavky úmluvy MLC 2006.“

20) V příloze X se bod 3.10 mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Oblasti podle úmluvy MLC 2006“;

b) doplňují se nové body, které znějí:

- „8. Podmínky na lodi představují zjevné riziko pro bezpečnost, zdraví či ochranu námořníků.
9. Nesoulad s předpisy představuje závažné či opakované porušení požadavků úmluvy MLC 2006, včetně práv námořníků, týkajících se životních a pracovních podmínek námořníků na lodi, jak jsou stanoveny v osvědčení o práci na moři dotčené lodě a v jejím prohlášení o dodržování pravidel pro práci na moři.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 21. listopadu 2014. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsoby odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dne 20. srpna 2013, kdy vstupuje v platnost úmluva MLC 2006.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 12. srpna 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
L. LINKEVIČIUS

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/40/EU**ze dne 12. srpna 2013****o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem této směrnice je sblížit ustanovení trestního práva členských států v oblasti útoků na informační systémy prostřednictvím stanovení minimálních pravidel týkajících se definice trestných činů a příslušných sankcí a zlepšit spolupráci mezi příslušnými orgány, včetně policie a dalších specializovaných donucovacích orgánů členských států, jakož i mezi příslušnými specializovanými agenturami a institucemi Unie, jako je Eurojust, Europol a jeho Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě a Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA).
- (2) Informační systémy jsou klíčovým prvkem politické, sociální a hospodářské interakce v Unii. Společnost je na takových systémech značně závislá a tato závislost se neustále zvyšuje. Hladké fungování a bezpečnost těchto systémů v Unii jsou nezbytné pro rozvoj vnitřního trhu a konkurenceschopného a inovativního hospodářství. Zajištění odpovídajících úrovní ochrany informačních systémů by mělo být součástí účinného komplexního rámce preventivních opatření doprovázejících kroky v oblasti trestního práva podnikané v reakci na kybernetickou kriminalitu.
- (3) Útoky na informační systémy, zejména útoky spojené s organizovanou trestnou činností, představují rostoucí hrozbu jak v Unii, tak i v celosvětovém měřítku, a zvyšuje se obava z potenciálních teroristických anebo politicky motivovaných útoků na informační systémy, které jsou součástí kritické infrastruktury členských států a Unie. Tato skutečnost ohrožuje vytváření bezpečnější informační společnosti a oblasti svobody, bezpečnosti a práva,

a proto je třeba na ni reagovat na úrovni Unie a dosáhnout intenzivnější spolupráce a koordinace na mezinárodní úrovni.

- (4) V Unii existuje řada kritických infrastruktur, jejichž narušení nebo zničení by mělo závažné přeshraniční dopady. Z nutnosti zvýšit schopnost ochrany kritické infrastruktury v Unii je zřejmé, že opatření pro boj proti kybernetickým útokům by měla být doprovázena přísnými trestními sankcemi odpovídajícími závažnosti takových útoků. Kritickou infrastrukturou můžeme rozumět prostředky, systémy a jejich části nacházející se v členském státě, které jsou zásadní pro zachování nejdůležitějších společenských funkcí, zdraví, bezpečnosti, zabezpečení nebo dobrých hospodářských či sociálních podmínek obyvatel, jako jsou elektrárny, dopravní sítě nebo vládní sítě, a jejichž narušení nebo zničení by mělo pro členský stát závažný dopad v důsledku selhání těchto funkcí.
- (5) Existují důkazy o směřování k čím dál tím nebezpečnějším a opakovaným rozsáhlým útokům na informačním systémy, které mají často kritický význam pro členské státy nebo pro konkrétní funkce ve veřejném nebo soukromém sektoru. Tuto tendenci doprovází rozvoj čím dál tím vyspělejších metod, jako je vytváření a používání tzv. „botnetů“, což se vyznačuje několika stádii trestného činu, kdy by každé samotné stádium mohlo představovat vážné nebezpečí pro veřejné zájmy. Tato směrnice usiluje mimo jiné o zavedení trestních sankcí za vytváření „botnetů“, tedy skutku, kdy na základě cílených kybernetických útoků dojde v důsledku napadení škodlivým softwarem k dálkovému ovládnutí značného počtu počítačů. Jakmile dojde k takovému propojení, může být napadena síť počítačů, která tvoří „botnet“, aktivována bez vědomí uživatelů počítačů s cílem spustit rozsáhlé kybernetické útoky, které jsou obvykle schopné způsobit závažnou škodu, jak je uvedeno v této směrnici. Členské státy by měly mít možnost stanovit, co se rozumí závažnou škodou podle jejich vnitrostátního práva a praxe, jako jsou například narušení systémových služeb značného veřejného významu, nebo vznik velkých finančních nákladů či způsobení ztrát osobních údajů nebo citlivých informací.
- (6) Rozsáhlé kybernetické útoky mohou způsobit závažné hospodářské škody, a to jak v důsledku přerušení informačních systémů a komunikací, tak i v důsledku ztráty nebo pozměnění důvěrných informací nebo jiných údajů důležitých z obchodního hlediska. Zvláštní pozornost je třeba věnovat tomu, aby se v důsledku větší závislosti inovativních malých a středních podniků na řádném fungování a dostupnosti informačních systémů a často omezených zdrojů, jež mají k dispozici pro účely informační bezpečnosti, zvyšovalo jejich povědomí o hrozbách souvisejících s takovými útoky a jejich zranitelnosti vůči těmto útokům.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 130.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. července 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. července 2013.

- (7) Pro zajištění konzistentního přístupu členských států k uplatňování této směrnice jsou v této oblasti důležité společné definice.
- (8) Je třeba dosáhnout společného přístupu k základním prvkům trestných činů zavedením společných trestných činů neoprávněného přístupu k informačním systémům, neoprávněného zasahování do informačních systémů, neoprávněného zasahování do údajů a neoprávněného sledování.
- (9) Sledování zahrnuje mimo jiné poslech, monitorování nebo kontrolu obsahu komunikace a získávání obsahu údajů, a to buď přímo přístupem a využitím informačních systémů, nebo nepřímo pomocí technických prostředků pro elektronický či jiný odposlech.
- (10) Členské státy by měly stanovit sankce za útoky na informační systémy. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující a jejich součástí by měl být trest odnětí svobody nebo peněžitý trest.
- (11) Tato směrnice stanoví trestní sankce alespoň pro případy, které se nepovažují za méně závažné. Členské státy by měly mít možnost stanovit, co se rozumí méně závažným případem v souladu s jejich vnitrostátním právem a praxí. Za méně závažný případ lze považovat například situaci, kdy škoda vzniklá v důsledku trestného činu nebo ohrožení veřejných nebo soukromých zájmů nastalé v důsledku trestného činu, jako je například nedotknutelnost počítačového systému nebo počítačových údajů nebo nedotknutelnost osoby, jejích práv či jiných zájmů, jsou zanedbatelné nebo takové povahy, že uložení trestní sankce v rámci zákonné hranice trestních sazeb nebo uložení trestní odpovědnosti není nutné.
- (12) Zjišťování a oznamování hrozeb a rizik vyplývajících z kybernetických útoků a zranitelnost informačních systémů s nimi související představují rozhodný faktor pro účinné předcházení kybernetickým útokům a reakci na ně a pro zdokonalování bezpečnosti informačních systémů. Poskytování pobídek k oznamování bezpečnostních nedostatků by mohlo přispět k tomuto zdokonalování. Členské státy by měly vynaložit úsilí k poskytnutí příležitostí pro zákonné odhalování a oznamování bezpečnostních nedostatků.
- (13) Je vhodné zavést přísnější sankce v případě, že je útok na informační systém spáchán v rámci zločinného spolčení vymezeného v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti⁽¹⁾, nebo pokud se jedná o rozsáhlý kybernetický útok, který má dopad na velký počet informačních systémů, včetně případu, kdy má útok vytvořit „botnet“, nebo pokud kybernetický útok způsobí závažnou škodu, včetně případu, kdy je útok proveden prostřednictvím „botnetu“. Je rovněž vhodné stanovit přísnější sankce, pokud je útok veden na kritickou infrastrukturu členského státu nebo Unie.
- (14) Dalším důležitým prvkem integrovaného přístupu k boji proti kybernetické kriminalitě je zavedení účinných opatření proti krádeži totožnosti a jiným trestným činům týkajícím se totožnosti. Případnou akci na úrovni Unie proti tomuto druhu trestné činnosti by bylo možné zvážit také v rámci vyhodnocení potřeby existence komplexního horizontálního nástroje Unie.
- (15) V závěrech ze zasedání Rady ve dnech 27. a 28. listopadu 2008 bylo uvedeno, že by se ve spolupráci s členskými státy a Komisí měla vypracovat nová strategie, která by přihlížela k obsahu Úmluvy Rady Evropy o kyberkriminalitě z roku 2001. Tato úmluva představuje právní referenční rámec pro boj s kybernetickou kriminalitou, včetně útoků na informační systémy. Tato směrnice z úmluvy vychází. Bezodkladné dokončení procesu ratifikace uvedené úmluvy ze strany všech členských států by proto mělo být považováno za prioritou.
- (16) S ohledem na různé způsoby, jimiž lze útoky provést, a na rychlý vývoj hardwaru a softwaru odkazuje tato směrnice na nástroje, které lze používat k páchání trestných činů stanovených v této směrnici. Tyto nástroje by mohly zahrnovat škodlivý software, včetně softwaru schopného vytvářet botnety, používaný k páchání kybernetických útoků. I pokud je takový nástroj vhodný nebo obzvláště vhodný k páchání trestných činů stanovených v této směrnici, je možné, že byl vyroben pro zákonný účel. Je potřeba zabránit kriminalizaci v případech, kdy jsou tyto prostředky vyrobeny a uvedeny na trh pro zákonný účel, jako je testování spolehlivosti výrobků informačních technologií nebo bezpečnosti informačních systémů, a proto musí být kromě požadavku obecného úmyslu splněn také požadavek přímého úmyslu použít tyto prostředky pro účely spáchání některého z trestných činů stanovených v této směrnici.
- (17) Cílem této směrnice není stanovit trestní odpovědnost v případech, kdy jsou naplněny znaky skutkové podstaty trestných činů stanovených v této směrnici, avšak tyto činy jsou spáchány bez protiprávního úmyslu, například pokud určitá osoba nevěděla, že se jedná o neoprávněný přístup, nebo v případě nařízeného testování či ochrany informačních systémů, například svěřila-li společnost či prodejce určité osobě úkol provést test odolnosti jejich bezpečnostního systému. V rámci této směrnice smluvní závazky nebo dohody o omezení přístupu k informačním systémům prostřednictvím uživatelské politiky nebo služebních podmínek, jakož i pracovněprávní spory ohledně přístupu k informačním systémům zaměstnavatele a jejich využívání k soukromým účelům by neměly vést ke vzniku trestní odpovědnosti v případech, kdy by přístup za těchto podmínek byl považován za neoprávněný, a představoval by tak jediný základ pro trestní řízení. Touto směrnicí není dotčeno právo na přístup k informacím, jak je stanoveno ve vnitrostátním právu a v právu Unie, toto právo však zároveň nesmí sloužit jako odůvodnění neoprávněného nebo svévolného přístupu k informacím.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42.

- (18) Kybernetické útoky by mohly být usnadněny různými okolnostmi, například pokud má pachatel v rámci svého zaměstnání přístup k bezpečnostním systémům spojeným se zasaženými informačními systémy. V rámci vnitrostátního práva by tyto okolnosti měly být v průběhu trestního řízení odpovídajícím způsobem zohledněny.
- (19) Členské státy by ve svém vnitrostátním právu měly v souladu s příslušnými pravidly týkajícími se přitěžujících okolností danými jejich právním řádem stanovit přitěžující okolnosti. Měly by zajistit, aby soudci mohli k těmto přitěžujícím okolnostem přihlídnout při stanovení druhu trestu a jeho výměry pachateli. Je na uvážení soudce, aby tyto okolnosti posoudil spolu s ostatními skutečnostmi daného případu.
- (20) Tato směrnice neupravuje, pokud jde o trestné činy v ní uvedené, podmínky pro provádění trestního stíhání, jako je oznámení oběti učiněné v místě, kde byl trestný čin spáchán, oznámení ze strany státu, na jehož území byl trestný čin spáchán, nebo nestíhání pachatele v místě, kde byl trestný čin spáchán.
- (21) V rámci této směrnice musí státy a veřejnoprávní subjekty plně zajišťovat respektování lidských práv a základních svobod v souladu se stávajícími mezinárodními závazky.
- (22) Tato směrnice posiluje význam sítí, jako je síť G8 nebo síť kontaktních míst Rady Evropy s nepřetržitým provozem. Tato kontaktní místa by měla být schopna poskytovat účinnou pomoc, a usnadňovat tak například výměnu příslušných dostupných informací poskytování technické pomoci či právních informací pro účely vyšetřování nebo soudních řízení ohledně trestných činů týkajících se informačních systémů a souvisejících údajů dožadujícího členského státu. Za účelem zajištění bezproblémového fungování sítí by mělo být každé kontaktní místo schopno urychleně komunikovat s kontaktním místem jiného členského státu za podpory mimo jiné vyškoleného a technicky vybaveného personálu. Vzhledem k rychlosti, kterou lze provést rozsáhlé kybernetické útoky, by členské státy měly mít možnost rychle reagovat na naléhavé žádosti z této sítě kontaktních míst. V těchto případech se může jevit účelné, aby žádost o informace obsahovala kontaktní telefonní číslo, díky němuž může dožadovaný členský stát zajistit, že žádost bude zpracována okamžitě a že do osmi hodin bude poskytnuta odpověď.
- (23) Pro předcházení útokům na informační systémy a boj proti nim je velmi důležitá spolupráce veřejných orgánů na jedné straně a soukromého sektoru a občanské společnosti na straně druhé. Je nezbytné upevnit a zlepšit spolupráci mezi poskytovateli služeb, výrobci, donucovacími orgány a justičními orgány, a to při plném dodržování právních norem. Taková spolupráce by mohla zahrnovat podporu ze strany poskytovatelů služeb úsilí o zajištění potenciálních důkazů, při poskytování prvků přispívajících k identifikaci pachatelů a v krajním případě při úplném nebo částečném přerušení fungování informačních systémů nebo funkcí, jež byly ohroženy nebo zneužity pro protiprávní účely, provedeném v souladu s vnitrostátním právem a praxí. Členské státy by měly rovněž uvážit zřízení sítí pro spolupráci a partnerství, do nichž by byli zapojeni poskytovatelé služeb a výrobci za účelem výměny informací týkajících se trestných činů v oblasti působnosti této směrnice.
- (24) Je třeba shromažďovat srovnatelné údaje o trestných činech stanovených v této směrnici. Pro získání ucelenější představy o problému kybernetické kriminality a o bezpečnosti sítí a informací na úrovni Unie a pro nalezení účinnějších forem reakce, by relevantní údaje měly být zpřístupněny příslušným specializovaným agenturám a institucím Unie, jako je Europol a agentura ENISA, v souladu s jejich úkoly a informačními potřebami. Členské státy by měly předávat informace o způsobu, jímž pachatelé páchají trestnou činnost, Europolu a jeho Evropskému centru pro boj proti kyberkriminalitě za účelem provedení posouzení hrozeb a strategických analýz kybernetické kriminality v souladu s rozhodnutím Rady 2009/371/SV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) ⁽¹⁾. Poskytování informací může napomoci lepšímu porozumění stávajících budoucích hrozeb, a přispět tak k vhodnějšímu a cílenému rozhodování o boji proti útokům zaměřeným na informační systémy a k jejich předcházení.
- (25) Komise by měla předložit zprávu o uplatňování této směrnice a připojit nezbytné legislativní návrhy, jež by mohly vést k rozšíření její oblasti působnosti, přičemž zohlední vývoj v oblasti kybernetické činnosti kriminality. Tento vývoj by mohl zahrnovat technologický vývoj, který například umožní účinnější prosazování práva v oblasti útoků na informační systémy či usnadní prevenci nebo zmírňování dopadů těchto útoků. Komise by za tímto účelem měla zohlednit dostupné analýzy a zprávy vypracované příslušnými aktéry a zejména Europolem a agenturou ENISA.
- (26) Má-li být boj proti kybernetické kriminalitě účinný, je nutné zvýšit odolnost informačních systémů přijetím vhodných opatření s cílem účinněji je chránit před kybernetickými útoky. Členské státy by měly přijmout opatření nezbytná k ochraně své kritické infrastruktury před kybernetickými útoky, přičemž by v daném rámci měly zvážit ochranu svých informačních systémů a souvisejících údajů. Základní součástí komplexního přístupu účinnému boji proti kybernetické kriminalitě je zajištění

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37.

- odpovídající úrovni ochrany bezpečnosti informačních systémů právníky osobami, například v souvislosti poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací v souladu se stávajícími právními předpisy Unie v oblasti ochrany soukromí a elektronických komunikací a ochrany údajů. Je třeba poskytnout dostatečnou úroveň ochrany před přiměřeně rozpoznatelnými hrozbami a ochranu zranitelným místům v souladu se stavem techniky v konkrétním odvětví a s ohledem na konkrétní situaci zpracování údajů. Náklady a zátěž vzniklé v souvislosti s touto ochranou by měly odpovídat pravděpodobné výši škody, která by dotčeným subjektům v důsledku kybernetického útoku vznikla. Členské státy se vybízí, aby pro případy, kdy právníká osoba jednoznačně nezajistila odpovídající úroveň ochrany proti kybernetickým útokům, stanovily příslušná opatření k zajištění odpovědnosti podle jejich vnitrostátního práva.
- (27) Výrazné nedostatky a rozdíly v právu a v trestních řízeních členských států v oblasti útoků na informační systémy mohou bránit boji s organizovanou trestnou činností a terorismem a mohou komplikovat efektivní policejní a justiční spolupráci v této oblasti. Z nadnárodní hranicemi neomezené povahy moderních informačních systémů vyplývá, že útoky na tyto systémy mají přeshraniční rozměr, což podtrhuje naléhavou potřebu dalších opatření na sbližování ustanovení trestního práva v této oblasti. Kromě toho by koordinace stíhání případů útoků na informační systémy měla být usnadněna odpovídajícím prováděním uplatňováním rámcového rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení⁽¹⁾. Členské státy by ve spolupráci s Uní měly také usilovat o zlepšení mezinárodní spolupráce týkající se bezpečnosti informačních systémů, počítačových sítí a počítačových údajů. V případě jakékoli mezinárodní dohody zahrnující výměnu údajů by měla být věnována řádná pozornost bezpečnosti předávání a uchovávání údajů.
- (28) Lepší spolupráce mezi příslušnými donucovacími orgány a justičními orgány v celé Unii je pro efektivitu boje proti kybernetické kriminalitě nezbytná. V této souvislosti je třeba podpořit zvýšení úsilí s cílem poskytnout příslušným orgánům odpovídající odbornou přípravu v zájmu většího povědomí o kybernetické kriminalitě a jejím dopadu a posílit spolupráci a výměnu osvědčených postupů, například prostřednictvím příslušných specializovaných agentur a institucí Unie. Tato odborná příprava by měla být mimo jiné zaměřena na zvyšování povědomí o odlišnostech jednotlivých vnitrostátních právních řádů, možných právních a technických výzvách v rámci vyšetřování v trestních věcech a o rozdělení pravomocí mezi příslušné vnitrostátní orgány.
- (29) Tato směrnice respektuje lidská práva a základní svobody a ctí zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie a Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, včetně ochrany osobních údajů, práva na soukromí, svobody projevu a informací, práva na spravedlivý proces, presumpce nevinny a práva na obhajobu i zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů. Cílem této směrnice je zejména zajistit plné dodržování těchto práv a zásad a v souladu s nimi musí být provedena.
- (30) Ochrana osobních údajů je jedním ze základních práv podle čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 8 Listiny základních práv Evropské unie. Veškeré zpracovávání osobních údajů v souvislosti s prováděním této směrnice by proto mělo být plně v souladu s příslušnými právními předpisy Unie v oblasti ochrany údajů.
- (31) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámily tyto členské státy své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.
- (32) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (33) Jelikož cílů této směrnice, totiž zajistit, aby se na útoky na informační systémy ve všech členských státech vztahovaly účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce, a zlepšit a podpořit spolupráci mezi justičními a jinými příslušnými orgány, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu jejich rozsahu účinků, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (34) Cílem této směrnice je pozměnit a rozšířit působnost ustanovení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV ze dne 24. února 2005 o útocích proti informačním systémům⁽²⁾. Vzhledem k tomu, že změn, které je třeba provést, je značný počet a jsou podstatné, mělo by být rámcové rozhodnutí 2005/222/SVV v zájmu přehlednosti nahrazeno v plném rozsahu ve vztahu k členským státům, které se účastní přijímání této směrnice,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42.

⁽²⁾ Úř. věst. L 69, 16.3.2005, s. 67.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí ve vztahu k útokům na informační systémy. Jejím cílem je rovněž usnadnit předcházení těmto trestným činům a zlepšit spolupráci mezi justičními a jinými příslušnými orgány.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „informačním systémem“ jakýkoli přístroj nebo skupina vzájemně propojených nebo přidružených přístrojů, z nichž jeden nebo více provádí na základě programu automatické zpracování počítačových údajů, jakož i počítačové údaje uložené, zpracované, opětovně vyhledané nebo přenesené tímto přístrojem či skupinou přístrojů za účelem jeho či jejich provozu, použití, ochrany a údržby;
- b) „počítačovými údaji“ jakékoli zachycení skutečností, informací nebo pojmů ve formě vhodné ke zpracování informačním systémem, včetně programu vhodného k zajištění provedení některé funkce informačním systémem;
- c) „právníckou osobou“ každý subjekt, který má postavení právnické osoby podle příslušného práva, avšak nejedná se o státy, nebo veřejnoprávní subjekty při výkonu veřejné moci nebo organizace mezinárodního práva veřejného;
- d) „neoprávněným“ jednání uvedené v této směrnici včetně přístupu, zásahu nebo sledování, které není povoleno majitelem či jiným držitelem práv k systému nebo k jeho části nebo které není povoleno vnitrostátním právem.

Článek 3

Neoprávněný přístup k informačním systémům

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby neoprávněný přístup k celému informačnímu systému nebo k některé jeho části je-li spáchán úmyslně, byl trestným činem, je-li tím porušeno bezpečnostního opatření, a to alespoň tehdy, pokud se nejedná o méně závažný případ.

Článek 4

Neoprávněné zasahování do informačních systémů

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby úmyslné a neoprávněné závažné narušení nebo přerušení fungování informačního systému vložím počítačových údajů či jejich přenosem, poškozením, vymazáním, znehodnocením, pozměněním, potlačením nebo znepřístupněním bylo trestným činem, a to alespoň tehdy, pokud se nejedná o méně závažný případ.

Článek 5

Neoprávněné zasahování do údajů

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby úmyslné a neoprávněné vymazání, poškození, znehodnocení, pozměnění nebo potlačení počítačových údajů v informačním systému, nebo jejich znepřístupnění bylo trestným činem, a to alespoň tehdy, pokud se nejedná o méně závažný případ.

Článek 6

Neoprávněné sledování údajů

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby úmyslné a neoprávněné sledování neveřejných přenosů počítačových údajů do, z nebo uvnitř informačního systému prováděné technickými prostředky, včetně elektromagnetického záření z informačního systému nesoucího takové počítačové údaje, bylo trestným činem, a to alespoň tehdy, pokud se nejedná o méně závažný případ.

Článek 7

Nástroje použité k páčání trestných činů

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby úmyslná výroba, prodej, opatření si k užití, dovoz, distribuce nebo jiné formy zpřístupnění některého z následujících nástrojů byly trestným činem, jsou-li provedeny neoprávněné a se záměrem použít tyto nástroje pro účely spáchání některého z trestných činů uvedených v článcích 3 až 6, a to alespoň tehdy, pokud se nejedná o méně závažný případ:

- a) počítačového programu, který byl vytvořen nebo přizpůsoben prvotně pro účely spáchání některého z trestných činů uvedených v článcích 3 až 6;
- b) počítačového hesla, přístupového kódu nebo obdobných údajů, které umožňují přístup k celému informačnímu systému nebo k jeho části.

Článek 8

Návod, pomoc nebo jiná forma účastenství a pokus

1. Členské státy zajistí trestnost návodu, pomoci či jiné formy účastenství na spáchání trestných činů uvedených v článcích 3 až 7.
2. Členské státy zajistí trestnost pokusu trestných činů uvedených v článcích 4 až 5.

Článek 9

Sankce

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pro trestné činy uvedené v článcích 3 až 8 byly stanoveny účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pro trestné činy uvedené v článcích 3 až 7 byl stanoven trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dva roky, a to alespoň tehdy, pokud se nejedná o méně závažný případ.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl pro trestné činy uvedené v článcích 4 a 5 stanoven trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky, jsou-li spáchány úmyslné a pokud došlo k útoku na dopadem na

velký počet informačních systémů za použití nástroje uvedeného v článku 7, vytvořeného nebo přizpůsobeného prvotně pro tento účel.

4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pro trestné činy uvedené v článcích 4 a 5 byl stanoven trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let, pokud:

- a) byly spáchány v rámci zločinného spolčení vymezeného v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/841/SVV bez ohledu na trestní sazbu stanovenou v uvedeném rozhodnutí;
- b) jejich spácháním byla způsobena závažná škoda, nebo
- c) byly spáchány proti informačnímu systému kritické infrastruktury.

5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že trestné činy uvedené v článcích 4 a 5 byly spáchány prostřednictvím zneužití osobních údajů jiné osoby s cílem získat důvěru třetí strany, čímž vznikla újma skutečnému nositeli totožnosti, mohla být tato skutečnost v souladu s vnitrostátním právem považována za přitěžující okolnost, není-li takováto okolnost již zahrnuta ve skutkové podstatě jiného činu, který je podle vnitrostátního práva trestný.

Článek 10

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za trestné činy uvedené v článcích 3 až 8, spáchané v jejich prospěch osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu dané právnické osoby, která v rámci této právnické osoby působí ve vedoucím postavení na základě oprávnění:

- a) jednat jménem této právnické osoby;
- b) přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby;
- c) vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání trestných činů uvedených v článcích 3 až 8 ve prospěch této právnické osoby osobou jí podřízenou.

3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachateli, návodci, pomocníky či podílníky trestných činů uvedených v článcích 3 až 8.

Článek 11

Sankce vůči právnickým osobám

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby odpovědné podle čl. 10 odst. 1 podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy, a které mohou zahrnovat i jiné sankce, jako například:

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- c) uložení soudního dohledu;
- d) zrušení této právnické osoby rozhodnutím soudu;
- e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven použitých ke spáchání trestného činu.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby odpovědné podle čl. 10 odst. 2 podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím nebo jiným opatřením.

Článek 12

Soudní příslušnost

1. Členské státy stanoví svou soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3 až 8, které byly spáchány:

- a) zcela nebo částečně na jejich území nebo
- b) jejich státními příslušníky, alespoň v případech, kdy je daný skutek trestným činem v místě, kde byl spáchán.

2. Při stanovení své soudní příslušnosti podle odst. 1 písm. a) členský stát zajistí, aby tato příslušnost zahrnovala případy, kdy:

- a) pachatel spáchal trestný čin v době své fyzické přítomnosti na jeho území, a to bez ohledu na to, zda byl trestný čin namířen proti informačnímu systému na jeho území či nikoli, nebo
- b) trestný čin byl namířen proti informačnímu systému na jeho území, a to bez ohledu na to, zda pachatel spáchal trestný čin v době své fyzické přítomnosti na jeho území či nikoli.

3. Členský stát informuje Komisi, pokud se rozhodne rozšířit soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3 až 8, které byly spáchány mimo jeho území, mimo jiné pokud:

- a) má pachatel obvyklé bydliště na jeho území nebo
- b) je trestný čin spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území.

Článek 13

Výměna informací

1. Za účelem výměny informací týkajících se trestných činů uvedených v článcích 3 až 8 členské státy zajistí, aby měly k dispozici funkční národní kontaktní místo, a aby využívaly stávající síť funkčních kontaktních míst s nepřetržitým provozem. Členské státy rovněž zajistí, aby byly zavedeny postupy, které příslušnému orgánu v případě naléhavých žádostí o pomoc umožní podat nejpozději osm hodin od obdržení žádosti informaci alespoň o tom, zda bude na žádost o pomoc reagovat, a dále uvést formu a předpokládaný termín této reakce.

2. Členské státy informují Komisi o kontaktních místech uvedených v odstavci 1, která určily. Komise tyto informace předá ostatním členským státům a příslušným specializovaným agenturám a institucím Unie.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby měly za účelem usnadnění neprodleného oznamování trestných činů uvedených v člancích 3 až 6 příslušné vnitrostátní orgány k dispozici vhodné informační kanály.

Článek 14

Sledování a statistika

1. Členské státy zajistí, aby byl zaveden systém pro záznam, produkci a poskytování statistických údajů o trestných činech uvedených v člancích 3 až 7.

2. Statistické údaje uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat alespoň stávající údaje o počtu trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 zaznamenaných členskými státy a o počtu osob stíhaných a odsouzených za spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7.

3. Údaje shromážděné podle tohoto článku předávají členské státy Komisi. Komise zajistí, že komplexní přehled těchto statistických zpráv bude zveřejněn a předložen příslušným specializovaným agenturám a institucím Unie.

Článek 15

Nahrazení rámcového rozhodnutí 2005/222/SVV

Rámcové rozhodnutí 2005/222/SVV se nahrazuje ve vztahu k členským státům, které se účastní přijímání této směrnice, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení rámcového rozhodnutí ve vnitrostátním právu.

Ve vztahu k členským státům, které se účastní přijímání této směrnice, se odkazy na rámcové rozhodnutí 2005/222/SVV považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 16

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 4. září 2015.

2. Členské státy předloží Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z této směrnice.

3. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 17

Podávání zpráv

Do 4. září 2017 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí, a případně připojí legislativní návrhy. Komise v této souvislosti rovněž zohlední technický a právní vývoj v oblasti kybernetické kriminality, a to zejména s ohledem na oblast působnosti této směrnice.

Článek 18

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 12. srpna 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
L. LINKEVIČIUS

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 778/2013/EU

ze dne 12. srpna 2013

o poskytnutí další makrofinanční pomoci Gruzii

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 212 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem, s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 26. června 2013 ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vztahy mezi Gruzii a Evropskou unií se rozvíjejí v rámci evropské politiky sousedství. V roce 2006 schválily Společenství a Gruzie akční plán evropské politiky sousedství, který stanoví střednědobé priority ve vztazích mezi EU a Gruzii. V roce 2010 zahájily Unie a Gruzie jednání o dohodě o přidružení, která má podle očekávání nahradit stávající dohodu mezi EU a Gruzii o partnerství a spolupráci ⁽²⁾. Rámec vztahů mezi EU a Gruzii je dále posílen nově zavedeným Východním partnerstvím.

(2) Na mimořádném zasedání Evropské rady dne 1. září 2008 byla potvrzena vůle Unie posílit vztahy mezi EU a Gruzii po ozbrojeném konfliktu mezi Gruzii a Ruskou federací v srpnu 2008.

(3) Hospodářství Gruzie je od třetího čtvrtletí roku 2008 ovlivněno mezinárodní finanční krizí, klesá jeho výkonnost, snižují se daňové příjmy a rostou potřeby financování z externích zdrojů.

(4) Na mezinárodní dárcovské konferenci konané dne 22. října 2008 přislíbilo mezinárodní společenství

podporu gruzínské hospodářské obnovy v souladu se společným hodnocením potřeb provedeným OSN a Světovou bankou.

(5) Unie přislíbila, že Gruzii poskytne finanční pomoc ve výši až 500 milionů EUR.

(6) Korekce a obnova gruzínské ekonomiky je podporována finanční pomocí Mezinárodního měnového fondu (MMF). V září roku 2008 se gruzínské orgány dohodly s MMF na dohodě o pohotovostním úvěru ve výši 750 milionů USD, který má pomoci gruzínskému hospodářství dosáhnout nezbytného přizpůsobení vzhledem k finanční krizi.

(7) Po dalším zhoršení hospodářské situace Gruzie a nezbytné revizi ekonomických prognóz, jež byly podkladem programu MMF, jakož i s ohledem na vyšší potřeby Gruzie týkající se financování z externích zdrojů bylo mezi Gruzii a MMF dosaženo dohody ohledně zvýšení půjčky poskytované v rámci dohody o pohotovostním úvěru, a to o 424 milionů USD, což v srpnu roku 2009 schválila výkonná rada MMF.

(8) Unie rozdělila Gruzii v letech 2010–2012 granty rozpočtové podpory v rámci Evropského nástroje sousedství a partnerství v průměru 24 milionů EUR ročně.

(9) Vzhledem ke své zhoršující se hospodářské situaci a prognózám požádala Gruzie Unii o poskytnutí makrofinanční pomoci.

(10) Vzhledem k tomu, že u platební bilance Gruzie je stále zbytkový schodek financování, je makrofinanční pomoc za stávajících výjimečných okolností považována za vhodnou odpověď na žádost Gruzie o podporu hospodářské stability ve spojení se stávajícím programem MMF.

(11) Makrofinanční pomoc Unie, která má být poskytnuta Gruzii (dále jen „makrofinanční pomoc Unie“), by neměla pouze doplňovat programy a zdroje z MMF a Světové banky, ale měla by rovněž zajistit přidanou hodnotu vyplývající ze zapojení Unie.

(12) Komise by měla zajistit, aby makrofinanční pomoc Unie byla po právní i obsahové stránce v souladu s opatřeními, která byla přijata v rámci jednotlivých oblastí vnější činnosti, a dalšími příslušnými politikami Unie.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. května 2011 (Úř. věst. C 377 E, 7.12.2012, s. 211) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 10. května 2012 (Úř. věst. C 291 E, 27.9.2012, s. 1). Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. prosince 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. července 2013 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. července 2013.

⁽²⁾ Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Gruzii na straně druhé (Úř. věst. L 205, 4.8.1999, s. 3).

- (13) Zvláštní cíle makrofinanční pomoci Unie by měly zvyšovat efektivitu, transparentnost a odpovědnost. Komise by měla plnění těchto cílů pravidelně sledovat.
- (14) Podmínky spojené s poskytnutím makrofinanční pomoci Unie by měly odrážet hlavní zásady a cíle politiky Unie vůči Gruzii.
- (15) S cílem zajistit účinnou ochranu finančních zájmů Unie souvisejících s makrofinanční pomocí Unie je nezbytné, aby Gruzie přijala vhodná opatření v oblasti prevence a potírání podvodů, korupce a jakýchkoli jiných nesrovnalostí souvisejících s touto pomocí. Je rovněž nezbytné, aby Komise zajistila odpovídající kontroly a Účetní dvůr odpovídající audity.
- (16) Uvolněním makrofinanční pomoci Unie nejsou dotčeny pravomoci rozpočtového orgánu.
- (17) Makrofinanční pomoc Unie by měla být řízena Komisí. Komise by měla pravidelně informovat Evropský parlament a Hospodářský a finanční výbor o vývoji souvisejícím s makrofinanční pomocí Unie a poskytovat jim příslušné dokumenty, aby tak mohly sledovat provádění tohoto rozhodnutí.
- (18) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto rozhodnutí by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (19) V této souvislosti je třeba připomenout, že podle uvedeného nařízení by se měl poradní postup obecně použít ve všech případech, kromě případů stanovených v uvedeném nařízení. Vzhledem k potenciálně významnému dopadu operací přesahujících prahovou hodnotu 90 milionů EUR je vhodné použít na takové operace přezkumný postup. Vzhledem k výši makrofinanční pomoci, kterou poskytne Unie Gruzii, by měl být pro přijetí memoranda o porozumění nebo pro snížení, zastavení či zrušení pomoci použit poradní postup,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Unie poskytne Gruzii makrofinanční pomoc v maximální výši 46 milionů EUR s cílem podpořit stabilizaci gruzínského hospodářství a pokrýt potřeby v oblasti platební bilance stanovené ve stávajícím programu MMF. Z této maximální částky bude až 23 milionů EUR poskytnuto ve formě grantů a až

23 milionů EUR ve formě úvěrů. Uvolnění makrofinanční pomoci Unie je vázáno na schválení rozpočtu Unie na rok 2013 rozpočtovým orgánem.

2. Aby mohla Komise financovat úvěrovou část makrofinanční pomoci Unie, je zmocněna vypůjčit si potřebné prostředky jménem Unie. Úvěr bude mít maximální dobu splatnosti 15 let.

3. Uvolnění makrofinanční pomoci Unie řídí Komise způsobem, který je v souladu s dohodami nebo ujednáními uzavřenými mezi MMF a Gruzii a s hlavními zásadami a cíli hospodářské reformy stanovenými v dohodě o partnerství a spolupráci mezi EU a Gruzii. Komise pravidelně informuje Evropský parlament a Hospodářský a finanční výbor o vývoji v oblasti řízení makrofinanční pomoci Unie a poskytuje jim příslušné dokumenty.

4. Makrofinanční pomoc Unie se poskytne na dobu dvou let a šesti měsíců, počínaje prvním dnem po vstupu memoranda o porozumění uvedeného v čl. 2 odst. 1 v platnost.

Článek 2

1. Komise přijme poradním postupem podle čl. 6 odst. 2 memorandum o porozumění, které stanoví podmínky v oblasti hospodářské politiky a finanční podmínky, na nichž makrofinanční pomoc Unie závisí, včetně časového rámce pro jejich splnění. Podmínky v oblasti hospodářské politiky a finanční podmínky stanovené v memorandu o porozumění musí být v souladu s dohodami nebo ujednáními uvedenými v čl. 1 odst. 3. Tyto podmínky zejména posílí efektivnost a transparentnost makrofinanční pomoci Unie a odpovědnost za ni, včetně systémů řízení veřejných financí v Gruzii. Komise pravidelně sleduje pokrok při plnění těchto cílů. Podrobné finanční podmínky makrofinanční pomoci Unie se stanoví v grantové dohodě a smlouvě o úvěru, které Komise dojedná s gruzínskými orgány.

2. Během provádění makrofinanční pomoci Unie sleduje Komise řádný stav gruzínských finančních mechanismů, správních postupů a mechanismů vnitřní a vnější kontroly, které mají význam pro tuto pomoc, a dodržování dohodnutého časového rámce ze strany Gruzie.

3. Komise pravidelně ověřuje, zda je gruzínská hospodářská politika v souladu s cíli makrofinanční pomoci Unie a zda jsou uspokojivě plněny dohodnuté podmínky v oblasti hospodářské politiky. Za tímto účelem Komise postupuje v úzké koordinaci s MMF a Světovou bankou a v případě potřeby s Hospodářským a finančním výborem.

Článek 3

1. S výhradou podmínek uvedených v odstavci 2 je makrofinanční pomoc Unie poskytnuta Komisí ve dvou splátkách,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

příčemž každá splátka bude sestávat z grantové a úvěrové části. Výše obou splátek bude stanovena v memorandu o porozumění.

2. Komise rozhodne o uvolnění splátek v závislosti na uspokojivém plnění podmínek v oblasti hospodářské politiky a finančních podmínek dohodnutých v memorandu o porozumění. K vyplacení druhé splátky dojde nejdříve po třech měsících od uvolnění první splátky.

3. Finanční prostředky Unie jsou vypláceny Gruzínské národní bance. S výhradou ustanovení, která budou dojednána v rámci memoranda o porozumění, včetně potvrzení zbývajících rozpočtových potřeb v oblasti financování, mohou být finanční prostředky Unie převedeny ministerstvu financí Gruzie jako konečnému příjemci.

Článek 4

1. Výpůjční a úvěrové operace týkající se úvěrové části makrofinanční pomoci Unie se uskuteční v eurech se stejným dnem připsání a Unie nesmí být vystavena změně splatnosti, riziku směnných kurzů nebo riziku úrokových sazeb ani žádnému jinému obchodnímu riziku.

2. Komise přijme na žádost Gruzie potřebná opatření s cílem zajistit, aby do podmínek úvěru byla zahrnuta doložka o předčasném splacení a aby byla spojena s odpovídající doložkou v podmínkách výpůjčních operací Komise.

3. Pokud okolnosti umožní snížení úrokové sazby půjčky, může Komise na žádost Gruzie zcela nebo částečně refinancovat svou původní půjčku nebo restrukturalizovat odpovídající finanční podmínky. Refinanční nebo restrukturalizační operace se uskuteční v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 1 a nesmí vést k prodloužení průměrné splatnosti dotyčného úvěru nebo zvýšení částky nesplacené jistiny ke dni refinancování nebo restrukturalizace.

4. Veškeré náklady vzniklé Unii související s výpůjčními a úvěrovými operacemi podle tohoto rozhodnutí hradí Gruzie.

5. Komise informuje Evropský parlament a Hospodářský a finanční výbor o vývoji operací uvedených v odstavcích 2 a 3.

Článek 5

Makrofinanční pomoc Unie se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie ⁽¹⁾, a jeho prováděcími pravidly ⁽²⁾.

Konkrétní opatření, která musí Gruzie provést v zájmu prevence a potírání podvodů, korupce a jiných nesrovnalostí souvisejících s makrofinanční pomocí Unie, jsou stanovena zejména v memorandu o porozumění, smlouvě o úvěru a grantové dohodě, které budou dojednány s gruzínskými orgány. V zájmu zajištění větší transparentnosti řízení a vyplacení finančních prostředků stanoví memorandum o porozumění, smlouva o úvěru a grantová dohoda rovněž možnost kontrol, včetně kontrol a inspekcí na místě, ze strany Komise, a to i Evropského úřadu pro boj proti podvodům. Kromě toho tyto dokumenty stanoví i možnost provádění auditů, včetně případných auditů na místě, ze strany Účetního dvora.

Článek 6

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 7

1. Komise každý rok do 30. června předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto rozhodnutí v předchozím roce, včetně vyhodnocení. Zpráva uvádí souvislost mezi podmínkami v oblasti hospodářské politiky a finančními podmínkami, stanovenými v memorandu o porozumění, průběžnými výsledky Gruzie v hospodářské a fiskální oblasti a rozhodnutími Komise o uvolnění splátek makrofinanční pomoci Unie.

2. Do dvou let po uplynutí doby pro poskytnutí půjčky uvedené v čl. 1 odst. 4 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o hodnocení *ex post*.

Článek 8

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 12. srpna 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady přijaté společně s rozhodnutím o poskytnutí další makrofinanční pomoci Gruzii

Evropský parlament a Rada:

- souhlasí, že přijetí rozhodnutí o poskytnutí další makrofinanční pomoci Gruzii by mělo být chápáno v širším kontextu potřeby vytvoření rámce, který by měl být zárukou kvalitních a účinných rozhodnutí o poskytování makrofinanční pomoci třetím zemím,
- souhlasí, že přijímání rozhodnutí o budoucích operacích makrofinanční pomoci by se mělo opírat o níže uvedená odůvodnění a zásady poskytování makrofinanční pomoci Unie způsobilým třetím zemím a územím, aniž je dotčeno právo legislativní iniciativy a právní forma budoucího nástroje, který tyto odůvodnění a zásady formalizuje,
- se zavazují, že v budoucích jednotlivých rozhodnutích o poskytnutí makrofinanční pomoci Unie tyto odůvodnění a zásady plně zohlední.

ČÁST A – ODŮVODNĚNÍ

- (1) Unie je významným poskytovatelem hospodářské, finanční a technické pomoci třetím zemím. Makrofinanční pomoc Unie (dále jen „makrofinanční pomoc“) se osvědčila jako účinný nástroj hospodářské stabilizace a jako motivační faktor strukturálních reforem v zemích a územích, které tuto pomoc přijímají (dále jen „příjemci“). V souladu se svou celkovou politikou vůči kandidátským, potenciálním kandidátským a sousedním zemím by Unie měla mít možnost poskytovat těmto zemím makrofinanční pomoc s cílem vytvořit zónu sdílené stability, bezpečnosti a prosperity.
- (2) Makrofinanční pomoc by měla vycházet z rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, která se přijímají *ad hoc* pro jednotlivé země. Tyto zásady mají za cíl zvýšit účinnost a efektivnost rozhodovacího procesu, který těmto rozhodnutím a jejich provádění předchází, vést k tomu, aby příjemci ve vyšší míře plnili nezbytné politické předpoklady pro poskytnutí makrofinanční pomoci, a zlepšit transparentnost a demokratickou kontrolu této pomoci.
- (3) Ve svém usnesení o provádění makrofinanční pomoci třetím zemím ze dne 3. června 2003 Evropský parlament vyzval k přijetí rámcového nařízení o makrofinanční pomoci, které by urychlilo rozhodovací proces a sloužilo jako formální a transparentní základ pro tento finanční nástroj.
- (4) Ve svých závěrech ze dne 8. října 2002 Rada stanovila kritéria (takzvaná genvalská kritéria), jimiž se mají operace makrofinanční pomoci řídit. Bylo by vhodné tato kritéria aktualizovat a vyjasnit, zejména pokud jde o kritéria pro stanovení vhodné formy pomoci (půjčka, grant nebo jejich kombinace).
- (5) Tyto zásady by Unii měly umožnit pohotové poskytování makrofinanční pomoci, zvláště v případě, kdy okolnosti vyžadují okamžité kroky, a zvýšit jasnost a transparentnost kritérií pro provádění makrofinanční pomoci.
- (6) Komise by měla zajistit, aby makrofinanční pomoc byla v souladu s hlavními zásadami, cíli a opatřeními v různých oblastech vnější činnosti i ostatních příslušných politik Unie.
- (7) Makrofinanční pomoc by měla podporovat vnější politiku Unie. Útvary Komise a Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) by v průběhu operace makrofinanční pomoci měly úzce spolupracovat, aby se koordinovala vnější politika Unie a zajistila se její ucelenost.
- (8) Makrofinanční pomoc by měla posilovat oddanost příjemců vůči hodnotám, které mají společné s Uní, včetně demokracie, právního státu, řádné správy věcí veřejných, dodržování lidských práv, udržitelného rozvoje a snižování chudoby a vůči zásadám otevřeného a spravedlivého obchodu založeného na pravidlech.

- (9) Předpokladem poskytnutí makrofinanční pomoci by měla být skutečnost, že způsobilá země uplatňuje účinné demokratické mechanismy, včetně parlamentního systému více politických stran a právního státu, a zaručuje dodržování lidských práv. Komise by měla pravidelně kontrolovat plnění těchto nezbytných předpokladů.
- (10) Konkrétní cíle jednotlivých rozhodnutí o makrofinanční pomoci by měly zahrnovat posílení efektivity, transparentnosti a odpovědnosti správy veřejných financí u příjemců. Komise by měla pravidelně kontrolovat dosažení těchto cílů.
- (11) Cílem makrofinanční pomoci by měla být podpora obnovy udržitelného stavu vnějšího financování třetích zemí a území, které se potýkají s nedostatkem zahraniční měny a mají další potíže spojené s vnějším financováním. Makrofinanční pomoc by neměla poskytovat běžnou finanční podporu a jejím hlavním cílem by rovněž neměla být podpora hospodářského a sociálního rozvoje příjemců.
- (12) Makrofinanční pomoc by měla doplňovat zdroje poskytované Mezinárodním měnovým fondem (MMF) a dalšími mnohostrannými finančními institucemi a příslušná zátěž Unie by měla být spravedlivě sdílena s jinými dárci. Makrofinanční pomoc by měla zajišťovat přidanou hodnotu ze zapojení Unie.
- (13) V zájmu zajištění účinné ochrany finančních zájmů Unie souvisejících s makrofinanční pomocí by příjemci měli přijmout vhodná opatření v oblasti prevence a potírání podvodů, korupce a jakýchkoli jiných nesrovnalostí souvisejících s touto pomocí a rovněž by měly být zavedeny kontroly Komise a audity Účetního dvora.
- (14) O výběru postupu pro přijímání memorand o porozumění by mělo být rozhodnuto v souladu s kritérii stanovenými v nařízení (EU) č. 182/2011. V této souvislosti by obecně měl být použit poradní postup, ale vzhledem k potenciálně významnému dopadu operací přesahujících prahovou hodnotu stanovenou v části B je v takovém případě vhodné použít přezkumný postup.

ČÁST B – ZÁSADY

1. Cíl pomoci

- a) Makrofinanční pomoc by měla být mimořádný finanční nástroj účelově nevázané všeobecné podpory platební bilance způsobilých třetích zemí a území. Jejím cílem by měla být obnova udržitelného stavu vnějšího financování způsobilých zemí a území, které mají s vnějším financováním potíže. Měla by podporovat provádění politického programu, jehož součástí by měla být účinná opatření zaměřená na korekci a strukturální reformy a určená ke zlepšení stavu platební bilance, zejména v průběhu trvání programu, a k posílení provádění příslušných smluv a programů s Unii.
- b) Makrofinanční pomoc Unie by měla být poskytnuta pouze za podmínky, že existují významné zbývající potřeby vnějšího financování, které zjistila Komise ve spolupráci s mnohostrannými finančními institucemi a na jejichž pokrytí nestačí prostředky poskytnuté MMF a jinými mnohostrannými institucemi, a to navzdory tomu, že příslušná země nebo území provádí účinné programy hospodářské stabilizace a reforem.
- c) Makrofinanční pomoc Unie by měla mít krátkodobou povahu a měla by být ukončena, jakmile se vnější finanční situace vrátí k udržitelnému stavu.

2. Způsobilé země a území

Třetími zeměmi a územími způsobilými k tomu, aby se staly příjemci makrofinanční pomoci Unie, by měly být:

- kandidátské a potenciální kandidátské země,
- země a území, kterých se týká evropská politika sousedství,
- za mimořádných a řádně odůvodněných okolností další třetí země, které mají rozhodující vliv na regionální stabilitu, jsou pro Unii strategicky významné a jsou Unii politicky, hospodářsky a zeměpisně blízké.

3. Forma pomoci

- a) Makrofinanční pomoc by obvykle měla mít formu půjčky. Ve výjimečných případech smí být pomoc poskytnuta formou grantu nebo kombinace půjčky a grantu. Při rozhodování o tom, jak vysoký podíl by měla tvořit případná grantová složka, by Komise ve fázi přípravy svého návrhu měla vzít v potaz úroveň hospodářského rozvoje příjemce posuzovanou podle příjmů na obyvatele a míry chudoby, jakož i jeho schopnost splácet určenou podle analýzy udržitelnosti dluhu. Zároveň by měla zajistit dodržování zásady spravedlivého rozdělení zátěže mezi Unii a jiné dárce. Za tímto účelem by Komise rovněž měla zohlednit, v jaké míře na danou zemi mezinárodní finanční instituce a jiní dárce uplatňují zvýhodněné podmínky.
- b) Jestliže má makrofinanční pomoc formu půjčky, měla by být Komise zmocněna půjčit si jménem Unie nezbytné finanční prostředky na kapitálových trzích nebo od finančních institucí a dále je půjčit příjemci.
- c) Výpůjční a úvěrové operace by měly být uskutečňovány v eurech se stejným dnem připsání a Unie by se neměla dotýkat změna splatnosti ani riziko směnných kurzů či riziko úrokových sazeb.
- d) Veškeré náklady vzniklé Unii v souvislosti s výpůjčními a úvěrovými operacemi by měl hradit příjemce.
- e) Pokud okolnosti umožní snížení úrokové sazby půjčky, může se Komise na žádost příjemce rozhodnout zcela nebo částečně refinancovat svou původní půjčku nebo restrukturalizovat odpovídající finanční podmínky. Refinanční a restrukturalizační operace by měly být uskutečňovány v souladu s podmínkami stanovenými v bodu 3 písm. d) a neměly by vést k prodloužení průměrné splatnosti dotyčné půjčky ani ke zvýšení částky nesplacené jistiny ke dni refinancování nebo restrukturalizace.

4. Finanční ustanovení

- a) Částky makrofinanční pomoci poskytnuté formou grantů by měly být v souladu s rozpočtovými prostředky stanovenými ve víceletém finančním rámci.
- b) Částky makrofinanční pomoci poskytnuté formou půjček by měly být dotovány v souladu s nařízením, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy. Výše dotací by měly být v souladu s rozpočtovými prostředky stanovenými ve víceletém finančním rámci.
- c) Roční rozpočtové prostředky by měl schvalovat rozpočtový orgán v mezích víceletého finančního rámce.

5. Výše pomoci

- a) Stanovení výše pomoci by mělo vycházet ze zbývajících potřeb vnějšího financování způsobilé země nebo území a měla by při něm být zohledněna jejich schopnost financovat se z vlastních zdrojů, a to zejména z mezinárodních rezerv, které mají k dispozici. Tyto potřeby financování by měly být stanoveny Komisí ve spolupráci s mezinárodními finančními institucemi na základě úplného kvantitativního posouzení a transparentní podporné dokumentace. Komise by měla zejména vycházet z nejnovějších projekcí platební bilance dotyčné země nebo území, vypracovaných MMF, a zohlednit očekávané finanční příspěvky od mnohostranných dárců, jakož i dosavadní použití jiných unijních nástrojů vnějšího financování v uvedené způsobilé zemi nebo území.
- b) Dokumentace Komise by měla obsahovat informace o předpokládaném množství devizových rezerv, nebude-li makrofinanční pomoc poskytnuta, ve srovnání s výší těchto rezerv, kterou lze považovat za dostatečnou, a to na základě měření dle příslušných ukazatelů, jako např. poměru rezerv vůči krátkodobému vnějšímu zadlužení a poměru rezerv vůči dovozu přijímající země.
- c) Při určování výše poskytované makrofinanční pomoci by rovněž měla být zohledněna nutnost zajistit spravedlivé rozdělení zátěže mezi Unii a ostatní dárce a přidaná hodnota celkového zapojení Unie.

- d) V případě, že se během období vyplacení makrofinanční pomoci potřeby financování příjemce oproti původním předpokladům podstatně sníží, měla by Komise poradním postupem, jestliže se pomoc rovná 90 milionům EUR nebo je nižší, a přezkumným postupem, jestliže výše pomoci přesahuje 90 milionů EUR, snížit výši poskytované pomoci nebo ji zastavit či zrušit.

6. Podmíněnost

- a) Předpokladem poskytnutí makrofinanční pomoci by měla být skutečnost, že způsobila země nebo území uplatňuje účinné demokratické mechanismy, včetně parlamentního systému více politických stran a právního státu, a zaručuje dodržování lidských práv. Komise by měla poskytnout veřejně dostupné posouzení⁽¹⁾ plnění tohoto předpokladu a měla by jej sledovat po celou dobu poskytování makrofinanční pomoci. Tento bod by měl být uplatňován v souladu s rozhodnutím o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost.
- b) Podmínkou poskytování makrofinanční pomoci by měla být existence úvěrové dohody mezi způsobitou zemí nebo územím a MMF, která nemá preventivní charakter a splňuje následující podmínky:
- účel dohody je v souladu s účelem makrofinanční pomoci, tedy zmírněním krátkodobé potíže v oblasti platební bilance,
 - provádění účinných opatření zaměřených na korekci, která jsou v souladu cílem makrofinanční pomoci definovaném v bodu 1 písm. a).
- c) Vyplacení pomoci by mělo záviset na trvale uspokojivých výsledcích při provádění politického programu podporovaného MMF a splnění předpokladu uvedeného v písmenu a) tohoto bodu. Dále by mělo být podmíněno tím, že je v určitém časovém rámci prováděna řada jasně vymezených opatření hospodářské politiky zaměřených na strukturální reformy a zdravé veřejné finance, která budou dohodnuta mezi Komisí a příjemcem a budou stanovena v memorandu o porozumění.
- d) Za účelem ochrany finančních zájmů Unie a posílení správy věcí veřejných u příjemců by memorandum o porozumění mělo zahrnout opatření zaměřená na zvýšení efektivnosti, transparentnosti a odpovědnosti systémů správy veřejných financí.
- e) Při navrhování opatření politiky je třeba náležitě zohlednit také pokrok v oblasti vzájemného otevírání trhů, rozvoj spravedlivého obchodu založeného na pravidlech a další priority v rámci vnější politiky Unie.
- f) Opatření politiky by měla být v souladu se stávajícími dohodami o partnerství, dohodami o spolupráci nebo dohodami o přidružení uzavřenými mezi Unií a příjemcem a s programy makroekonomické korekce a strukturálních reforem, které příjemce provádí s podporou MMF.

7. Postup

- a) Země nebo území usilující o poskytnutí makrofinanční pomoci Unie by měly Komisi předložit písemnou žádost o tuto pomoc. Komise by měla ověřit, zda jsou splněny podmínky uvedené v bodech 1, 2, 4 a 6 a v případě potřeby by mohla Evropskému parlamentu a Radě předložit návrh rozhodnutí.
- b) V rozhodnutí o poskytnutí půjčky by měla být uvedena částka, maximální průměrná splatnost a maximální počet splátek makrofinanční pomoci. Pokud rozhodnutí obsahuje grantovou složku, měla by rovněž být uvedena její výše a maximální počet splátek. K rozhodnutí o udělení grantu by mělo být připojeno odůvodnění udělení grantu (nebo grantové složky). V obou případech by mělo být stanoveno období, během něhož je makrofinanční pomoc dostupná. Toto období by zpravidla nemělo překročit tři roky. Při předložení návrhu nového rozhodnutí o udělení makrofinanční pomoci by Komise měla poskytnout informace uvedené v bodu 12 písm. c).

⁽¹⁾ Toto posouzení bude vycházet z výroční zprávy o lidských právech a demokracii ve světě, s jejíž vypracováním počítá strategický rámec a akční plán EU pro lidská práva a demokracii (závěry Rady o lidských právech a demokracii ze dne 25. června 2012).

- c) V návaznosti na přijetí rozhodnutí o udělení makrofinanční pomoci by Komise v souladu s poradním postupem, jestliže se pomoc rovná 90 milionům EUR nebo je nižší, a v souladu s přezkumným postupem, jestliže výše pomoci přesahuje 90 milionů EUR, měla s příjemcem v memorandu o porozumění dohodnout opatření politiky uvedená v bodu 6 písm. c), d), e) a f).
- d) V návaznosti na přijetí rozhodnutí o poskytnutí makrofinanční pomoci by měla Komise s příjemcem dohodnout podrobné finanční podmínky této pomoci. Tyto podrobné finanční podmínky by měly být stanoveny v dohodě o grantu nebo v dohodě o půjčce.
- e) Komise by měla Evropský parlament a Radu informovat o vývoji pomoci pro konkrétní zemi včetně jejího vyplácení a předložit těmto institucím včas příslušné dokumenty.

8. Provádění a finanční řízení

- a) Makrofinanční pomoc by měla Komise provádět v souladu s finančními pravidly Unie.
- b) Provádění makrofinanční pomoci by mělo podléhat přímému centralizovanému řízení.
- c) Rozpočtové závazky by měly být přijímány na základě rozhodnutí přijatých Komisí v souladu s tímto bodem. Jestliže je makrofinanční pomoc určena na několik rozpočtových let, mohou se rozpočtové závazky týkající se této pomoci rozdělit do ročních splátek.

9. Vyplácení pomoci

- a) Makrofinanční pomoc by měla být vyplacena centrální bance příjemce.
- b) Makrofinanční pomoc by měla být vyplacena v po sobě jdoucích splátkách s výhradou splnění předpokladu uvedeného v bodu 6 písm. a) a podmínek uvedených v bodu 6 písm. b) a c).
- c) Komise by měla pravidelně ověřovat, že jsou podmínky uvedené v bodu 6 písm. b) a c) nadále plněny.
- d) V případě, že předpoklad uvedený v bodu 6 písm. a) a podmínky uvedené v bodu 6 písm. b) a c) splněny nejsou, měla by Komise vyplácení makrofinanční pomoci dočasně pozastavit nebo zrušit. V těchto případech by měla informovat Evropský parlament a Radu o důvodech pro zastavení či zrušení.

10. Podpůrná opatření

Na pokrytí výdajů nezbytných pro provádění makrofinanční pomoci mohou být použity rozpočtové prostředky Unie.

11. Ochrana finančních zájmů Unie

- a) Veškeré dohody uzavřené na základě jednotlivých rozhodnutí přijatých pro konkrétní země by měly obsahovat ustanovení zaručující, aby příjemci pravidelně kontrolovali, že financování z rozpočtu Unie bylo řádně použito, aby přijímali vhodná opatření pro předcházení nesrovnalostem a podvodům a v případě potřeby podnikali právní kroky s cílem vymoci veškeré finanční prostředky poskytnuté na základě jednotlivých rozhodnutí přijatých pro konkrétní země, které byly použity neoprávněně.
- b) Veškeré dohody uzavřené na základě jednotlivých rozhodnutí přijatých pro konkrétní země by měly obsahovat ustanovení zajišťující ochranu finančních zájmů Unie, zejména s ohledem na podvody, korupci a jakékoli jiné nesrovnalosti, v souladu s příslušnými právními předpisy Unie.
- c) Memorandum o porozumění uvedené v bodu 6 písm. c) by mělo Komisi a Účetní dvůr výslovně opravňovat k provádění auditů v průběhu období dostupnosti makrofinanční pomoci a po jejím skončení, včetně auditů na základě dokladů a auditů na místě, například operačních hodnocení. Toto memorandum by také Komisi nebo její zástupce mělo výslovně opravňovat k provádění kontrol a inspekci na místě.

- d) Během provádění makrofinanční pomoci by měla Komise prostřednictvím operačních hodnocení kontrolovat řádnost finančních opatření, správních postupů a mechanismů vnitřní a vnější kontroly příjemců, které mají pro tuto pomoc význam.
- e) Veškeré dohody uzavřené na základě jednotlivých rozhodnutí přijatých pro konkrétní země by měly obsahovat ustanovení zaručující, aby v případě, že se prokáže, že se příjemce v souvislosti se správou makrofinanční pomoci dopustil jakéhokoli podvodu, korupce nebo jakékoli jiné protiprávní činnosti poškozující finanční zájmy Unie, byla Unie oprávněna požadovat vrácení grantu v plném rozsahu a/nebo předčasné splacení půjčky.

12. Výroční zpráva

- a) Komise by měla přezkoumat pokrok dosažený při provádění makrofinanční pomoci a měla by každoročně do 30. června předložit Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu.
- b) Ve výroční zprávě by měla být posouzena hospodářská situace a vyhlídky příjemců, jakož i pokrok dosažený při provádění opatření politiky uvedených v bodu 6 písm. c).
- c) Rovněž by měla poskytnout aktuální informace o rozpočtových prostředcích dostupných formou půjček a grantů s ohledem na plánované operace.

13. Hodnocení

- a) Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě zaslat zprávy o hodnocení *ex post*, v nichž posoudí výsledky a efektivnost nedávno dokončených operací makrofinanční pomoci a to, do jaké míry přispěly k dosažení cílů pomoci.
 - b) Komise by měla pravidelně a alespoň každé čtyři roky vyhodnotit poskytování makrofinanční pomoci Unie a poskytnout Evropskému parlamentu a Radě podrobný přehled makrofinanční pomoci. Účelem tohoto hodnocení by mělo být zjištění, zda byly splněny cíle makrofinanční pomoci a zda jsou nadále plněny podmínky makrofinanční pomoci, včetně prahové hodnoty stanovené v bodě 7 písm. c), a umožnit Komisi, aby mohla vypracovat doporučení pro zlepšení budoucích operací. Komise by ve svém hodnocení měla rovněž posoudit spolupráci s evropskými nebo mnohostrannými finančními institucemi při poskytování makrofinanční pomoci.
-

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 779/2013

ze dne 13. srpna 2013

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. srpna 2013.

Za Komisi,
jménem předsedy,

Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0709 93 10	TR	138,1
	ZZ	138,1
0805 50 10	AR	89,8
	CL	100,4
	TR	70,0
	UY	107,6
	ZA	102,4
	ZZ	94,0
0806 10 10	EG	185,9
	MA	161,8
	MX	263,5
	TR	156,3
0808 10 80	ZZ	191,9
	AR	188,5
	BR	106,6
	CL	134,6
	CN	74,0
	NZ	136,5
	US	164,7
	ZA	110,9
0808 30 90	ZZ	130,8
	AR	177,3
	CL	146,4
	NZ	194,4
	TR	153,8
	ZA	110,4
0809 30	ZZ	156,5
	TR	146,5
0809 40 05	ZZ	146,5
	BA	47,7
	MK	61,9
	TR	83,7
	ZZ	64,4

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 12. srpna 2013

o částkách převedených pro rozpočtový rok 2014 z vnitrostátních programů podpory v odvětví vína do režimu jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1234/2007

(oznámeno pod číslem C(2013) 5180)

(Pouze anglické, francouzské, maltské, řecké a španělské znění je závazné)

(2013/430/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾, a zejména na článek 103za ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V článku 103n nařízení (ES) č. 1234/2007 se uvádí, že rozdělení dostupných finančních prostředků Unie a rozpočtové stropy pro vnitrostátní programy podpory v odvětví vína se stanoví v příloze Xb uvedeného nařízení.
- (2) Podle článku 103o nařízení (ES) č. 1234/2007 se mohly členské státy do 1. prosince 2012 rozhodnout, že na rok 2014 poskytnou podporu pěstitelům révy tak, že jim přidělí platební nároky ve smyslu hlavy III kapitoly 1 nařízení (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce ⁽²⁾.

(3) Členské státy, které hodlají poskytnout podporu v souladu s článkem 103o nařízení (ES) č. 1234/2007, oznámily odpovídající částky. Komise by v zájmu jasnosti měla tyto částky zveřejnit.

(4) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Částky převedené z vnitrostátních programů podpory uvedených v nařízení (ES) č. 1234/2007 do režimu jednotné platby uvedeného v nařízení (ES) č. 73/2000 pro rozpočtový rok 2014 jsou stanoveny v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Řecké republice, Španělskému království, Lucemburskému velkovévodství, Republice Malta a Spojenému království Velké Británie a Severního Irska.

V Bruselu dne 12. srpna 2013.

Za Komisi

Dacian CIOLOȘ

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16.

PŘÍLOHA

Částky převedené z vnitrostátních programů podpory v odvětví vína do režimu jednotné platby (rozpočtový rok 2014)

(v tisících EUR)

Rozpočtový rok	2014
Řecko	16 000
Španělsko	142 749
Lucembursko	588
Malta	402
Spojené království	120

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 12. srpna 2013,

kterým se členským státům umožňuje prodloužit dočasná povolení udělená pro nové účinné látky benalaxyl-M a valifenalát

(oznámeno pod číslem C(2013) 5184)

(Text s významem pro EHP)

(2013/431/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 1 čtvrtý pododstavec uvedené směrnice,s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS⁽²⁾, a zejména na čl. 80 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 80 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1107/2009 se směrnice 91/414/EHS nadále použije v případě účinných látek, o nichž bylo přijato rozhodnutí podle čl. 6 odst. 3 směrnice 91/414/EHS před 14. červnem 2011.
- (2) V souladu s čl. 6 odst. 2 směrnice 91/414/EHS obdrželo Portugalsko v únoru 2002 od společnosti ISAGRO IT žádost o zařazení účinné látky benalaxylu-M do přílohy I směrnice 91/414/EHS. Rozhodnutím Komise 2003/35/ES⁽³⁾ bylo potvrzeno, že předložená dokumentace je úplná a v zásadě vyhovuje požadavkům na údaje a informace stanoveným v přílohách II a III uvedené směrnice.
- (3) V souladu s čl. 6 odst. 2 směrnice 91/414/EHS obdrželo Maďarsko v září 2005 od společnosti ISAGRO SpA žádost o zařazení účinné látky valifenalát do přílohy I směrnice 91/414/EHS. Rozhodnutím Komise 2006/586/ES⁽⁴⁾ bylo potvrzeno, že předložená dokumentace je úplná a v zásadě vyhovuje požadavkům na údaje a informace stanoveným v přílohách II a III uvedené směrnice.
- (4) Potvrzení úplnosti dokumentací bylo nezbytné k tomu, aby mohlo být provedeno jejich podrobné zkoumání a aby bylo členským státům umožněno udělit až na dobu tří let dočasná povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující dotčené účinné látky při dodržení

podmínek stanovených v čl. 8 odst. 1 směrnice 91/414/EHS, a zejména podmínek týkajících se podrobného hodnocení účinných látek a přípravků na ochranu rostlin s ohledem na požadavky stanovené v uvedené směrnici.

- (5) Účinky těchto účinných látek na lidské zdraví a na životní prostředí byly posouzeny v souladu s čl. 6 odst. 2 a 4 směrnice 91/414/EHS pro použití navržená žadateli. Členské státy zpravodajové předložily Komisi příslušné návrhy hodnotících zpráv dne 21. listopadu 2003 (benalaxyl-M) a 19. února 2008 (valifenalát).
- (6) Poté, co členské státy zpravodajové předložily návrhy hodnotících zpráv, se dospělo k názoru, že je nutné si od žadatelů vyžádat další informace a nechat členské státy zpravodaje tyto informace prozkoumat a předložit jejich hodnocení. Zkoumání dokumentace proto dosud probíhá a hodnocení nebude možné dokončit v časovém rámci stanoveném směrnicí 91/414/EHS, ve spojení s prováděcím rozhodnutím Komise 2011/671/EU⁽⁵⁾.
- (7) Vzhledem k tomu, že při hodnocení dosud nebyl zjištěn žádný důvod k bezprostředním obavám, měla by být členským státům v souladu s článkem 8 směrnice 91/414/EHS dána možnost prodloužit dočasná povolení udělená pro přípravky na ochranu rostlin obsahující dotčené účinné látky na dobu 24 měsíců, aby tak mohlo pokračovat zkoumání dokumentací. Očekává se, že postup hodnocení a rozhodování týkající se případného schválení látek benalaxyl-M a valifenalát v souladu s čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 1107/2009 bude do 24 měsíců dokončen.
- (8) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy mohou prodloužit dočasná povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující benalaxyl-M nebo valifenalát na období končící nejpozději dnem 31. srpna 2015.

Článek 2

Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dne 31. srpna 2015.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 52.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 236, 31.8.2006, s. 31.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 267, 12.10.2011, s. 19.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 12. srpna 2013.

Za Komisi

Tonio BORG

člen Komise

OPRAVY

Oprava rozhodnutí Komise 2012/481/EU ze dne 16. srpna 2012, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pro tištěný papír

(Úřední věstník Evropské unie L 223 ze dne 21. srpna 2012)

Strana 63, příloha, kritérium 4, písm. b):

místo: „Zvláštní podmínky pro teplý ofsetový tisk:

- i) u teplého ofsetového tisku s integrovanou přídavnou spalovací jednotkou místo sušící jednotky se použije tato metoda výpočtu:

$P_{VOC} = 90 \%$ celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených ve vlhčících roztocích použitých pro roční produkci tištěných výrobků vyjádřeného v kilogramech + 85 % celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených v čisticích prostředcích použitých pro roční produkci tištěných výrobků vyjádřeného v kilogramech,

- ii) u teplého ofsetového tisku bez integrované přídavné spalovací jednotky místo sušící jednotky se použije tato metoda výpočtu:„,

má být: „Zvláštní podmínky pro heatsetový ofsetový tisk:

- i) u heatsetového ofsetového tisku s integrovanou přídavnou spalovací jednotkou místo sušící jednotky se použije tato metoda výpočtu:

$P_{VOC} = 90 \%$ celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených ve vlhčících roztocích použitých pro roční produkci tištěných výrobků vyjádřeného v kilogramech + 85 % celkového ročního množství těkavých organických sloučenin obsažených v čisticích prostředcích použitých pro roční produkci tištěných výrobků vyjádřeného v kilogramech,

- ii) u heatsetového ofsetového tisku bez integrované přídavné spalovací jednotky místo sušící jednotky se použije tato metoda výpočtu:„.

Strana 63, příloha, kritérium 4, písm. d):

místo: „Pro těkavá rozpouštědla z procesu sušení při teplém ofsetovém tisku a flexografii musí být zaveden systém rekuperace, spalování nebo jiný rovnocenný systém. Ve všech případech, na které se nevztahují žádné právní předpisy, platí, že emise těkavých organických sloučenin do ovzduší nesmí překročit 20 mg C/Nm³.

Tento požadavek se nevztahuje na sítotisk a digitální tisk. Dále se nevztahuje na zařízení pro teplý ofsetový tisk a flexografii se spotřebou rozpouštědel nižší než 15 tun ročně.“,

má být: „Pro těkavá rozpouštědla z procesu sušení při heatsetovém ofsetovém tisku a flexografii musí být zaveden systém rekuperace, spalování nebo jiný rovnocenný systém. Ve všech případech, na které se nevztahují žádné právní předpisy, platí, že emise těkavých organických sloučenin do ovzduší nesmí překročit 20 mg C/Nm³.

Tento požadavek se nevztahuje na sítotisk a digitální tisk. Dále se nevztahuje na zařízení pro heatsetový ofsetový tisk a flexografii se spotřebou rozpouštědel nižší než 15 tun ročně.“

Strana 64, příloha, kritérium 5, písm. b), ve znění opravy v Úř. věst. L 125, 7.5.2013, s. 35:

místo: „b) Odpadový papír

Množství odpadového papíru („X“) musí být následující:

Tiskařská technika	Maximální % odpadového papíru
Archový ofset	23
Tisk za studena, novinový tisk ofsetem	10
Tisk za studena, pomocí formy	18
Rotační tisk za studena (kromě novin a formulářů)	19
Rotační teplý tisk	21
Hlubotisk	15
Flexografie (kromě vlnitých dřevovláknitých desek)	11
Digitální tisk	10
Flexografie – vlnité dřevovláknité desky	17
Sítotisk	23“,

má být: „b) Odpadový papír

Množství odpadového papíru („X“) musí být následující:

Tiskařská technika	Maximální % odpadového papíru
Archový ofset	23
Coldsetový tisk, novinový tisk	10
Coldsetový tisk, tisk formulářů	18
Coldsetový kotoučový tisk (kromě novin a formulářů)	19
Heatsetový kotoučový tisk	21
Hlubotisk	15
Flexografie (kromě vlnité lepenky)	11
Digitální tisk	10
Flexografie, vlnitá lepenka	17
Sítotisk	23“.

OZNÁMENÍ ČTENÁŘŮM

Nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie

V souladu s nařízením Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání *Úředního věstníku Evropské unie* (Úř. věst. L 69, 13.3.2013, s. 1) počínaje 1. červencem 2013 bude pouze elektronické vydání *Úředního věstníku* považováno za autentické a právně závazné.

Pokud v důsledku nepředvídatelných a mimořádných okolností nebude možné publikovat elektronické vydání *Úředního věstníku*, bude za autentické a právně závazné považováno tištěné vydání v souladu s podmínkami stanovenými v článku 3 nařízení (EU) č. 216/2013.

OZNÁMENÍ ČTENÁŘŮM – ZPŮSOB ODKAZOVÁNÍ NA AKTY

Od 1. července 2013 se změnil způsob odkazování na akty.

Během přechodného období bude používán nový i dosavadní způsob.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS